

ся отвори въпросъ скоро. „Трай коню за зеленъ трѣвъ“, или по-добрѣ: „трай душе, чърнѣй коже“, казватъ народныты ни пословици. Надамъ ся до 3—4 дена да ся испрати Вранскый истиямъ на Вали Паша, дай Боже! и отъ цѣлѣтѣ Скопскѣ епархіѣ, та да ся ускори издаваніето берата на священноначалника.

На 23-ый 8/врия има честь града ни да види единъ отличенъ гостъ Н. Всепреподобіе Екзархійскый протосингелъ Г. Јосифа Св. Едренскаго, който слѣзе въ митрополіѣтѣ и пріе визитѣ на много гражданы, кои ся затекохъ отъ радость да му рекѣтъ: добрѣ дошълъ и да чюжѣтѣ кога ще да дойде Н. П. Г. Доротей. Отецъ Јосифъ краснорѣчиво и съ весело сърдце казваше, че слѣдъ истияма незабавно ще пріеме берата си и ще дойде. Тоя гостъ ся задържа до 26-го и народѣтъ, като чю, че ще да прѣсѣди за Св. Димитрія, бѣше ся стекълъ безчисленно да чюе нѣкое наставленіе, нъ за жялость, не можя да чюе, зачтото обстоятелствата не му допрощавахъ.

Слѣдъ отпустъ народѣтъ трѣчеше на купове да го види и пыташе: тоя ли е нашъ владыка? ахъ какѣвъ е добъръ човѣкъ! нъ научваеки ся, че не е нашъ владыка, лицата на народното множество останахъ посжрнали, а сърдцата окржжены отъ тѣгъ, а душиѣ му съкрушени. Отецъ Јосифъ посѣти общинскѣтѣ стаѣ, която бѣше пълна съ народъ, направи съ църковното Настоятелство нѣколко визиты на по прѣвыты гражданы, и слѣдъ обѣдъ заминѣ за обыгелѣтѣ Св. Прохора Пшинскаго, гдѣто игуменѣтъ попъ Петъръ му направи отличенъ пріемъ, показа му всички мѣнастырскы древности и като прѣнощува въ мѣнастыря еднѣ ношъ, испроводи ся до три чѣса разстояніе, т. е. до мѣнастырскы чифликъ въ Чулапакъ; тамъ ся пихъ нѣколко чѣшкы ройно винце за Българ. Духовенство и за здравіето на дѣда Доротей и послѣ заминѣ за Паланкѣ, Кюстендилъ, и отъ тамъ за Ц/градъ. Отецъ Јосифъ си е съставилъ отъ заминуваніето си по тѣя мѣста добро понятіе и увѣренъ съмъ, че ще раскаже на Македонскѣтѣ дружина всичко, и думѣтъ му не щѣтъ да бждѣтъ вопіющи въ пустынѣ. М. Н. Шишеджіевъ¹⁾.

Но сръбското влияние се шири все повече и повече, макаръ Шишеджіевъ, „юнашки да противостои на тия славни

¹⁾ Притурка на в. „Право“, г. VIII, бр. 37, стр. 3—4 отъ 26 поем. 1873 г.